

valgets Ønske, at man saa stærkt som muligt netop indstiller sig paa, at Planlæggeser og Beregninger, Tegninger og Overslag, og hvad der skal til, fremmes med størst mulig Fart. Vi er jo nu i Sommertiden, og det kunde jo ogsaa tænkes, at Sommerferien her kunde komme til at spille en Rolle. Jeg vil da henstille — og jeg tror at turde gøre det paa Udvalgets Vegne —, at man, hvis det bliver nødvendigt, lader dem, det her kommer an paa, give Afkald paa deres Sommerferie i dette ekstraordinære Tilfælde, i hvert Fald indtil senere, naturligvis mod en Godtgørelse, saaledes at intet forsømmes, som kan være egnet til i størst mulig Udstrækning at fremme alle offentlige Arbejder, som kan komme i Betragtning. Det Offer, som jeg nævnede, at enkelte kunde komme til at bringe, kan være ubehageligt for de vedkommende; men Tiderne er jo i højeste Grad ubehagelige for os alle, og i Samfundets Interesse bør man bringe et saadant Offer, hvis det er nødvendigt.

Med disse Bemærkninger kan jeg slutte. Der er ingen Tvivl om, at det Kommissionsarbejde, som her skal gøres, vil aabne Døren for stærkt modstridende Interesser. Interesserne vil krydse hinanden, og Kravene og Forventningerne vil ofte være diametralt modsatte. Jeg vil udtale Ønsket om, at man under det kommende Kommissionsarbejde fra alle Sider maa forstaa Nødvendigheden af at komme til en for hele Samfundet lykkelig Løsning af det vigtige Spørgsmaal, som ligger for. Vi er dog til syvende og sidst alle uden Hensyn til modstridende Interesser knyttede uløseligt sammen under Trykket af de ydre Forhold, som ingen af os kan beherske. Og det er da ogsaa ret beset saaledes, at vi alle har en virkelig levende Interesse i at søge frem mod en Løsning af dette vigtige Spørgsmaal, der saa vidt som muligt kan samle os i Enighed. Man kan maaske i saa Henseende tage det som et godt lille Tidens Tegn, at det Udvalg, som har begyndt Behandlingen af Sagen, har været i Stand til at naa til en enig Indstilling, skønt ogsaa mange, ganske modstridende Interesser har været repræsenterede indenfor det.

Med disse Ord skal jeg anbefale Udvalgets Indstilling til Vedtagelse.

Sigurd Berg: Jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at det vigtigste ved hele denne Sag var at sætte mest muligt Arbejde i Gang, og herom har ogsaa Udvalget været enig. I Overensstem-

melse med mine Udtalelser ved første Behandling foranledigede vi straks, da Udvalget blev nedsat, at der blev rettet en Henvendelse til Ministeriet angaaende de offentlige Arbejder, for at vi kunde se, i hvilket Omfang saavel de kommunale som Statens offentlige Arbejder var fremmede. Som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, har vi faaet Svar, hvad angaar de kommunale Arbejder, men derimod har vi intet Svar faaet vedrørende Statens Arbejder. Vi har derfor fra vor Side søgt Enighed tilvejebragt i Udvalget — hvilket ogsaa opnaaedes — om, at vi skulde sikre os, at Rigsdagen fik Svar paa dette Spørgsmaal; selv om Udvalget blev nødt til at ophøre med sit Arbejde, skulde der alligevel være Sikkerhed for, at Rigsdagen fik Besked desangaaende. Det er Ministeren ogsaa gaaet ind paa. Vi har i det hele det Indtryk, at man fra Statens Side gaar noget langsomt frem med Forberedelserne, og navnlig tror vi, det kunde være heldigt, om man rykkede ved Trafikministeriet. Det vil jeg gerne have velvilligt overvejet ogsaa af Ministeren.

Udvalgets Behandling af Lovforslaget har været i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved første Behandling og i det hele taget i Overensstemmelse med, hvad der ved den Lejlighed fremkom fra Vestres Side, idet den eneste Ændring, der er foreslaaet, netop berører et Spørgsmaal, som en Taler fra vor Side kom ind paa, nemlig Forlængelse af Ventetiden. Det er foreslaaet at forlænge denne fra een til to Maaned. Dette anser vi for et Skridt i den rigtige Retning, og vi ønsker, at man skal gaa videre frem ad den Vej. Ved at gennemgaa en Del af de Tilfælde af Misbrug, som har været nævnte i Bladene i den senere Tid, har jeg set adskillige Eksempler paa, at disse Misbrug netop stammer fra Tiden, inden Februarloven, som forlængede Ventetiden til en Maaned, traadte i Kraft. Det er et Tegn paa, at vi er inde paa det rigtige, naar vi nu yderligere forlænger Ventetiden.

I øvrigt fremhævede jeg ved første Behandling, at det Udvalg, der nu skulde nedsættes af Rigsdagen, vilde faa for lidt Tid til at komme ind paa vigtige og mere dybtgaaende Spørgsmaal, og derfor var det af stor Vigtighed, at vi fik nedsat en alsidig sammensat Kommission, som kunde behandle de mange Spørgsmaal, som det er nødvendigt at behandle, inden vi kan tage Stilling til Sagen her paa Rigsdagen. Den ærede Ordfører sagde for et Øjeblik siden fra denne Plads, at naar et saadant